

93. Lov for Færøerne om Ændring i Lov Nr. 58 af 8. Marts 1930 om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter. (Justitsminister Zahle). [A. Sp. 6739—C. Sp. 1405, 1515].

Fremsat i *Folketinget* $16\frac{1}{3}$ (F. Sp. 4102). 1. Beh. $18\frac{1}{3}$ (F. Sp. 4251). 2. Beh. $21\frac{1}{3}$ (F. Sp. 4334). 3. Beh. $21\frac{1}{3}$ (F. Sp. 4393). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $22\frac{2}{3}$ (L. Sp. 1566). 2. Beh. $22\frac{2}{3}$ (L. Sp. 1609). 3. Beh. $22\frac{2}{3}$ (L. Sp. 1631). *Loven stadfæstet 23. Marts 1932.* (Lov-Tid. Nr. 80).

I § 2 i Lov for Færøerne af 8. Marts 1930 om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter (se Aarvog for 1929—30, Side 260) er der givet Regler for Fordelingen af de i Henhold til Lovens § 1 opkrævede Afgifter. Det bestemmes herom, at naar visse Beløb forlods er udbetalt til Statskassen, de færøske Sygehuse, Økonomisk Fond og Kirkefonden, faar Færøernes Amtsrepartitionsfond Halvdelen af Restbeløbet, medens den anden Halvdel indsættes i Færø Amts Sparekasse og anvendes til ekstraordinær Afskrivning paa Amtsrepartitionsfondens Obligationsgæld efter Lagtingets nærmere Bestemmelse. Den nye Lov gør nu heri den Forandring, at i Finansaarene 1931—32 og 1932—33 skal *hele* det nævnte Restbeløb tilfalde Amtsrepartitionsfonden, uden at nogen Del deraf kræves anvendt til ekstraordinær Afskrivning paa Fondens Obligationsgæld.

Det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag, der vedtoges enstemmigt i begge Ting, hvilede paa en enstemmig Lagtingsindstilling, der under Hensyn til de ekstraordinære økonomiske Forhold paa Færøerne var tiltradt af Amtmanden og Finansministeriet og ligeledes anbefalede af Justitsministeriet som en Kriseforanstaltning. Til Støtte for sin Indstilling henviste Lagtinget til, at Amtsrepartitionsfonden havde en løs Gæld til Færø Bank paa ca. 66 000 Kr., hvorhos Lagtinget havde garanteret for forskellige Laan ydede til Kommuner paa Færøerne, paa hvilke Laan der var Restancer til et Beløb af ca. 30 000 Kr., og at det under Hensyn til de daarlige økonomiske Forhold paa Færøerne maatte befrygtes, at saavel de kommunale som de amtskommunale Indtægtskilder vilde svigte i det kommende Finansaar, saaledes at der sandsynligvis ikke blev tilstrækkelige Midler til Dækning af Amtsrepartitionsfondens løbende Udgifter. Man mente derfor, det vilde være af stor Betydning, at Lagtinget fik fri Raadighed over hele den Andel af Toldindtægterne, som tilfalder Amtsrepartitionsfonden, og som i Finansaaret 1930—31 udgjorde ca. 73 000 Kr.